

Second extra nieuwsletter

Lieve mensen,

Hier een klein verslag van de begrafenis, die gisteren plaats vond..

Een moeilijke en emotionele dag!

Het graf was al gedolven, in onze tuin, naast het graf van Sarah. De dienst werd weer gehouden bij de Harmony school. De tenten werden vroeg in de morgen opgebouwd en de stoelen klaar gezet. Ik ben zelf in de morgen naar de school gegaan om te praten met de kinderen, de school was gesloten, alleen de oudere kinderen en de kinderen van Cathy's klas waren er. Ik kon hen uitleggen wat er met Cathy was gebeurd..

Er was weer een comité samengesteld, wat alles organiseerde en het ontroerde me zo om iedereen zo hard te zien werken. Ze kwamen met de auto Cathy ophalen en wij volgden in de auto. Er was een

tent in het midden, ze hadden gevraagd wat Cathy's kleuren waren en dat was paars en hard roze. Daaromheen de tenten waar iedereen kon zitten. Het was heel ontroerend, de onderwijzers van de school (van Cathy's school) droegen de kist en er was een erehaag van kinderen van haar klas!!

Dit is een foto van het hele gebeuren, alle kinderen, van onze Harmony school en van twee andere scholen zaten links. In het totaal waren er wel zo'n 650 mensen aanwezig, allemaal om onze kleine Cathy een laatste eer te bewijzen en Mary, Helen en mij te bemoedigen.....

Er was een dienst, die geleid werd door Andrew, en de kerk waar wij altijd naar toe gaan. Ik had ook een gedeelte waarin ik over Cathy sprak en wat er allemaal gebeurd was in de laatste 10 dagen. Ik

kon gelukkig uit mijn woorden komen en daarna zong Helen een lied wat Cathy altijd met haar zong. Ik ben zo trots op Helen, dat ze het durfde en ze kon zelfs zingen terwijl de tranen over haar wangen liepen. Er werd voor ons gebeden en daarna kwamen in verschillende groepen mensen bloemen brengen. Eerst wij, als een familie en daarna de Amecet familie, met alle kinderen van dit

moment, maar er waren ook een heel aantal oudere kinderen, die waren gekomen voor de begrafenis, zoals onze middelbare scholieren, en een heel aantal die in Amun hebben gewoond, zoals Issa, Anthony, Naomi, Francis, Catherine en een aantal medewerkers die bij ons werkten in het verleden.

Daarna was er een maaltijd voor iedereen en wij gingen met een kleine groep naar ons huis, waar Cathy ter ruste werd gelegd, naast haar zus Sarah. Dit was erg emotioneel, het is het laatste wat je

doet en dan is Cathy weg... Ik vond het allemaal veel moeilijker dan bij Sarah, misschien omdat Sarah zo ziek was en we al jaren worstelden met haar gezondheid, maar Cathy was gezond en ik snap gewoon niet waarom ze er niet meer is. Ik mis haar grappige uitspraken, haar lach en haar vrolijke gebabbel. Ik begrijp het gewoon niet. Ik vertrouw God en ik weet dat Cathy bij Hem is en dat ze het daar goed heeft, maar waarom moest dit gebeuren, zo snel na Sarah???? Onze hele huis ademt Cathy, overall is speelgoed en dingen van Cathy. Het is niet makkelijk. Marlinde, een goede vriendin uit Nederland, die al heel wat keren hier is geweest, kwam aan op Zondag en het is goed om haar bij ons te hebben. Het huis lijkt zo groot nu, Helen is thuis, maar gaat zondag weer naar school, ze heeft dan nog twee weken voor ze vakantie heeft.

Ik denk dat we het best goed doen, we verwerken het op onze eigen manier, ik hoorde Helen vandaag weer zingen, dat is een goed teken, Mary moet zich terug kunnen trekken en het allemaal een plaatsje geven en ik weet nog niet wat ik moet doen om het allemaal te verwerken, ik heb vandaag een salade uit onze tuin gemaakt en buiten gezeten en genoten van al het

groen om me heen, en van een kop koffie met Marlinde. Maar het is zo moeilijk te bedenken dat mijn gezin is gehalveerd in zo'n korte tijd... Ik heb mensen om me heen en ervaar hun liefde en meeleven, ook door alle mails en FB berichtjes heen, met de hulp van God komen we hier door heen en zoals ik tegen Helen zei: we zijn nog steeds een familie!

Heel veel dank voor alle berichten, gebeden en financiële hulp die we ontvingen!! God's zegen!!!

Mary, Helen en Els